

Životopis Vladimíra Římal

Vladimír Římal se narodil do rodiny s pestrou historií, která ovlivnila jeho životní cestu. V dětství trávil čas u prarodičů, kde si vytvářel silný vztah k přírodě a zvířatům. Jeho první setkání s mořem v roce 1970 v Rumunsku na rodinné dovolené bylo pro něj nezapomenutelným zážitkem. Už jako mladý se zajímal o přírodu. inspiraci čerpal od Josefa Vágnera, který se podílel na chovu zvířat pro ZOO ve Dvoře Králové.

V dětství se také věnoval sportu, především basketbalu a hokeji, což mu pomohlo překonat období puberty a naučit se týmové spolupráci. Po skončení střední školy se rozhodl věnovat architektuře.

Po maturitě byl v roce 1982 přijat na stavební fakultu ČVUT, i když původně podával přihlášku na architekturu. Z politických důvodů rodiče podepsali petici proti vstupu sovětských vojsk a nesouhlasu s režimem mu studium architektury nebylo umožněno. Po třech letech studia odešel ze stavební fakulty, pracoval v geodézii a následně také v Památníku Terezín. Po vojenské službě se znovu pokusil o přijetí na architekturu a v roce 1987 byl přijat. Studium trvalo deset let a bylo pro něj nakonec velmi uspokojivé, zejména po revoluci. Během svého studia zažil politické změny a společenskou transformaci odstartovanou listopadovou revolucí.

Během období normalizace čelil problémům kvůli postojům svých rodičů a jejich aktivní účasti v protirežimních aktivitách, včetně petice proti invazi sovětských vojsk v roce 1968. V roce 1984 mu bylo zrušeno členství v Socialistickém svazu mládeže, což vedlo k jeho odchodu ze stavební fakulty. Vojenskou službu absolvoval v letech 1985–1987, přičemž se ocitl ve vojenském blázinci a později na Šumavě, kde se staral o prasata důstojníků, kteří s nimi obchodovali. V průběhu vojny si osvojil schopnost orientovat se v neobvyklých situacích, což formovalo jeho přístup k životu. Už v 80 letech se aktivně zapojil do občanské společnosti (byl členem undergroundu a šířil samizdat), V roce 1989 se aktivně zapojil do organizace Sametové revoluce, zejména do aktivit spojených s Občanským fórem, a pomáhal organizovat demonstrace a kulturní akce. Prožil klíčové momenty československé revoluce, například volbu Václava Havla prezidentem, a byl svědkem pádu komunistického režimu.

V roce 1990 založil spolek zaměřený na nezávislou kulturu a organizoval koncerty. V rámci tohoto spolku se angažoval v iniciativách, které se týkaly odstranění sovětských památek a podporoval změny, které souvisely s vyrovnáváním se s minulostí. V 90. letech začal také realizovat své dlouholeté sny: cestování a jachting na moři. Jeho rodinná historie je silně poznamenána tragédií druhé světové války – dědeček byl deportován do Osvětimi, kde zahynul. Tato událost zanechala hlubokou stopu v jeho životě. Vladimír Římal je dnes člověk, který si váží svobody, demokracie a osobní odpovědnosti, mnoho ze svého času věnuje posilování občanské společnosti. Své názory a zkušenosti, včetně těch spojených s revolučními změnami, sdílí s dalšími generacemi a svými vnoučaty.

Klíčové události:

- 1970: První setkání s mořem (Rumunsko).
- 1982: Přijímání na ČVUT, začátek studia na stavební fakultě.
- 1984: Politické problémy, odchod ze stavební fakulty.
- 1985–1987: Vojenská služba, zkušenosti z vojenského blázince a Šumavy.
- 1989: Aktivní účast v Občanském fóru během sametové revoluce.

- 1990: Založení nezávislého kulturního spolku a organizování kulturních akcí.
- Dnes: Angažmá v podpoře historického vyrovnání a výchovy mladých generací.